

папленено отъ прѣстъ; него мѣсто наричѣтъ сейвънъ или хамтъ. *Пк.* 32. На около (на тыя пещи) има одърче, дѣ полагаѣтъ нащовы и къргъ, връху кого плещѣтъ хлѣба. *иб.* 33. 4) наметъ, кровать: Моме спіетъ стреле дворе, Стреле дворе на одар-отъ. *М.* 354. До лоза-та,—Едно одре високо; На одре-то,—Постелица послана. *иб.* 364. Принесохме я въ дома ѝ и я турихме на одара ѝ. *Л. Д.* 1875 *р.* 138. Най-сетѣ, като постоилъ малко на одара си половинъ примрѣлъ, науми си за рана-та. *иб.* 153. 5) основаніе, почва: Горній пластъ, що ся оре, копае и тори, нарича ся орна земя, а подъ неж одъръ-тъ ся нарича подземъ или подорница. *иб.* 1872 *р.* 244.

Одѣчъ *м. св.* **Одѣчвамъ** *м. дл.* поставлю, поставляю во діаконна: Кога е дошълъ владика Черкови да си освѣти, Попове да си опочинѣ, Дяконе да си одѣчи. *З.* 190.

Оефтинъ *м. св.* подешевѣю: Нѣчта-та за поминѣкъ оефтинъ-хъ. *Л. Д.* 1873 *р.* 195.

Ожѣгъ *с. м.* зочерга: „Ожѣгъ“ е прѣтъ съ кого ровѣтъ често огънь въ пещъ да си опали добръ. Отъ „жегъ“—нагорѣцявамъ с. ожѣгъ. *Пк.* 33.

Ожалостѣ *м. св.* **Ожалостѣвамъ** *м. дл.* опечалю, опечаливаю: Веднашъ, между колѣда и богоявление, на Каля издѣхналъ конѣтъ. Това го ожалостило твърде много. *З.* 97.

Ожѣли *м. св.* пожалѣю: Ты оплачи и неж и дѣщерѣ ѝ, а още повече ожали тогова, кому-то ся очука до-главѣ послѣдня-га. *Л. Д.* 1870 *р.* 179.

Ождрѣбѣ *са м. св.* ожереблѣю (о кобылѣ): Принка, чега-то сѣ ся ождрѣбиле башини-тѣ му кобылы. *Ч.* 214, 238.

Ожеднѣ *см. ожѣднѣ.*

Оженѣ *м. св.* **Оженвамъ** *м. дл.* 1) женю: „Мамо искамъ да ма уженишъ за царскѣ-тъ дѣщери“. *Ч.* 251. Прости ми горо, прости! Че щѣ дома да си идѣ, Мама да ма погоди, Погоди ѣще жени за попово-то момиче. *Д.* 24, 15—20. Ясъ ке родамъ многу грозѣ въ година, Ке оженамъ многу млади юнаци, Ке омѣжамъ многу млади девойки. *М.* 21. Нѣкои си старци, кога жениѣтъ унукы, възхищени отъ радости, чи приживели да ужениѣтъ унукы, ставѣтъ та играѣтъ и тии „хойсѣ“. *Пк.* 106. 2) выдамъ, выдаю, за мужъ: Ожени мома, да не сѣди домѣ. *Кн.* 99. Брат ѝ не послуша, Но си сестра погоди за Стойна за джелепина, Погоди ѣ, жени ѣ. *Д.* 35, 36—39. Кога ми мома порастѣ, Тогази щѣ ѣ ожениѣ за баш—болѣрни Българин. *Д.* 51, 25—27. Тосѣ-чѣсь азъ щѣ го направѣ везиръ, и щѣ тѣ жени за него. *Х. I.* 154. **Ожени** *са* 1) женюсь: Посваршилъ сѣ Симонъ добръ юнакъ, Си сѣ